

28.9.2012

MEDEDELING AAN DE LEDEN

Betreft: Verzoekschrift 0122/2012, ingediend door Francesco Agnoli (Italiaanse nationaliteit), namens Movimento Europea Difesa Vita e Dignità Humana (MEVD), gesteund door 23 medeondertekenaars, over legalisering van softdrugs

1. Samenvatting van het verzoekschrift

Indiener wijst op de schadelijke effecten van verdovende middelen. Hij is voorts van mening dat het gebruik van softdrugs leidt tot het gebruik van zwaardere verdovende middelen. Hij verzoekt het Europees Parlement nota te nemen van de schadelijkheid van verdovende middelen, inclusief softdrugs, en zich te verzetten tegen legalisering ervan. Indiener verzoekt voorts om een initiatief van de Commissie om legalisering van verdovende middelen, inclusief softdrugs, tegen te gaan en waar nodig terug te draaien.

2. Ontvankelijkheid

Ontvankelijk verklaard op 31 mei 2012. De Commissie is om inlichtingen verzocht (artikel 202, lid 6, van het Reglement).

3. Antwoord van de Commissie, ontvangen op 28 september 2012.

‘Het huidige systeem van internationale drugsbestrijding is gebaseerd op de relevante VN-Verdragen. Cannabis valt onder het Enkelvoudig VN-Verdrag inzake verdovende middelen, 1961. Alle EU-lidstaten zijn partij bij dit verdrag en hebben maatregelen getroffen om het gebruik van cannabis¹ te bestrijden, door het illegale gebruik ervan te verbieden.

¹ Enkelvoudig Verdrag van de VN inzake verdovende middelen, zoals gewijzigd door het Protocol van 1972, artikel 36: “Met inachtneming van de beperkingen door haar grondwet opgelegd, neemt elke Partij maatregelen ten einde ervoor te zorgen, dat de verbouw, produktie, vervaardiging, extractie, bereiding, het bezit, aanbod,

Het VN-Verdrag inzake verdovende middelen, 1961, en het VN-Verdrag inzake psychotrope stoffen, 1971, bevatten geen bepalingen over het gebruik (consumptie) van gecontroleerde verdovende middelen en verplichten staten er derhalve niet toe sancties of straffen, strafrechtelijke of anderszins, vast te stellen voor het gebruik van dergelijke verdovende middelen. De partijen bij de VN-Verdragen nemen de maatregelen die zij zinvol achten ten aanzien van het gebruik van verdovende middelen, in overeenstemming met hun verplichtingen uit hoofde van deze Verdragen. Bovendien heeft een aanzienlijk aantal VN-lidstaten (waaronder de meerderheid van de EU-lidstaten) *de facto* en in sommige gevallen ook *de jure* het bezit van gecontroleerde verdovende middelen voor persoonlijk gebruik gelegaliseerd, met name het bezit van cannabis¹. De Europese Unie is geen partij bij de VN-Verdragen van 1961 en 1971.

Drugsbeleid is in grote mate een bevoegdheid van de EU-lidstaten. Het beleid inzake het gebruik van verdovende middelen, en de maatregelen die gericht zijn op terugdringing van de vraag naar verdovende middelen hangen af van de sociaal-economische en culturele context van ieder land. Derhalve besluit iedere lidstaat wat het meest geschikte beleid is voor het gebruik van gecontroleerde verdovende middelen, inclusief dat van cannabis.

Met betrekking tot het specifieke verzoek door indieners aan het Parlement om de Commissie te verzoeken het initiatief te nemen om legalisering van verdovende middelen, inclusief softdrugs, tegen te gaan en waar nodig terug te draaien, kan de Commissie dergelijke maatregelen niet voorstellen onder verwijzing naar de volksgezondheid krachtens artikel 168, lid 5, VWEU, waarin harmonisering van nationale wetgeving wordt uitgesloten. De EU heeft namelijk alleen een mandaat om maatregelen van de lidstaten om drugsgerelateerde gezondheidsschade te beperken aan te vullen, terwijl de lidstaten bevoegd blijven om hun nationale beleid op dit gebied vast te stellen.

Conclusie

Indieners moeten hun bezorgdheid over de legalisering van gecontroleerde verdovende middelen, inclusief de legalisering van cannabis, richten tot de bevoegde autoriteiten van de afzonderlijke lidstaten.

aanbod ten verkoop, de distributie, aankoop, verkoop, levering op welke voorwaarde ook, makelaardij, verzending, verzending in doorvoer, het vervoer en de in- en uitvoer van verdovende middelen in strijd met de bepalingen van dit Verdrag, alsmede elke andere handeling die naar de mening van die Partij in strijd is met de bepalingen van dit Verdrag, als strafbare feiten worden beschouwd (...)

¹ Zie: <http://www.emcdda.europa.eu/legal-topic-overviews/cannabis-possession-for-personal-use#countries>